

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819204344
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819204344.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: S. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., C. XXX/XX, občan SR proti žalovanej: E. E. J., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., E. cesta XXXX/X, občan SR, o vrátenie daru takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Žalobca sa žalobou, podanou na Okresný súd Prievidza dňa 09.10.2019 domáhal od žalovanej vrátenia daru. Žalobu odôvodnil tým, že darovacou zmluvou z 25.01.2002 daroval žalovanej rozostavaný rodinný dom na parcele č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. U., okres H. v podiele jednej polovice. Žalovaná sa k žalobcovi správa v rozpore s dobrými mravmi, pretože od roku 2003 neprejavila žiadny záujem o darovanú nehnuteľnosť, neučinila žiadnu investíciu z jej strany do údržby a zveľadenia, neprejavuje k darcovi žiadnu vďačnosť, podáva rôzne žaloby na darcu a na jeho právnych nástupcov vo vzťahu k druhej polovici spoluvlastníckeho podielu, v minulosti a dodnes mu neumožnila a neumožňuje styk s maloletým I., napriek tomu, že tak určil súd, neplatí úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, nespláca úver, hrozí jej exekúcia a na rôznych sociálnych sieťach uvádza syna žalobcu ako I. J. R., napriek tomu, že v rodnom liste má zapísané meno I. J. J., čím žalobcovi na verejnosti spôsobuje posmech. Žalobca je presvedčený, že uvedeným konaním žalovaná naplnila skutkovú podstatu § 630 Občianskeho zákonníka a vzniklo mu tak právo na vrátenie daru a na náhradu trov tohto súdneho konania.

(2) Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila písomným podaním zo dňa 03.02.2020, doručeným súdu 05.02.2020, v ktorom žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobca žiada vrátiť rozostavaný dom na parcele č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXXX k.ú. U., okres H. v podiele jednej polovice, avšak vlastníčkou tejto nehnuteľnosti je žalovaná na základe spoločne vybudovanej veci, o čom rozhodol Okresný súd Prievidza rozsudkom v spore vedenom pod sp. zn. 7C/220/2009 a nie je predmetom darovacej zmluvy. K dôvodom ktoré žalobca uvádza žalobkyňa tvrdí, že nehnuteľnosť neužíva od roku 2003, žije v nej a užíva ju žalobca so svojou rodinou, neplatí a ani nikdy žalovanej neplatil za ňu nájomné. Majú so žalobcom nevysporiadaný úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý si zobrali počas manželstva, o čom rozhoduje Okresný súd Prievidza pod sp. zn. 9C/45/2015. Žalovaná má záujem o vyriešenie tohto úveru, čo dokazuje aj jej neustála účasť na všetkých pojednávaniach a práve nezaujím a neúčast žalobcu na nich. Žalovaná podala návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva domu, o čom už rozhodol aj Okresný súd Prievidza, v konaní, vedenom pod sp. zn. 8C/34/2018, rozsudok ešte nie je právoplatný. K styku žalobcu ako otca s maloletým I. uviedla, že žalobca neprejavuje žiadny záujem o stretávanie sa so synom, platí na jeho výživu sumu 30,- eur mesačne a podal si žalobu na zapretie

otcovstva. Syn používa priezvisko jej partnera, s ktorým žije dlhodobo v spoločnej domácnosti a považuje ho za svojho otca. Nikdy svojho syna na žiadnych sociálnych sieťach ani nikde inde nepredstavovala ako I. J. R., je to výlučne jeho rozhodnutie. O zapretí otcovstva sa vedie konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 5Pc/17/2019.

(3) V replike žalobca uviedol, že dôvody uvádzané žalovanou sú plné klamstiev a zavádzania súdu. Snaží sa seba vykresliť ako človeka, ktorý má na všetkom záujem a snaží sa neustále len zahmlievať skutočnosti, spojené so žalobami na súde proti žalobcovi. Žalovaná uviedla, že uvedenú nehnuteľnosť neužíva od roku 2003 a ani ona žalobcovi, jeho rodičom, bratovi, súčasnej manželke neplatí žiadny nájom. O túto nehnuteľnosť sa nikdy nestarala, nikdy do nej neinvestovala ani jedno euro, tak, ako je to uvedené aj vo výpovediach na tunajšom súde. Ani nemohla investovať, keďže v tom čase navštevovala vysokú školu ktorú jej on financoval a žalovaná nemala žiaden príjem. O tom, že zavádza tunajší súd nepravdami sa možno presvedčiť jednoducho, že sa pojednávaní on zúčastňuje v konaní sp. zn. 9C/45/2015 a nezúčastnil sa jedine vyhlásenia rozsudku. K styku žalobcu s mal. I. žalovaná uvádza klamstvá, veľakrát volal políciu, dokonca bol aj s policajtmí u žalovanej doma, nikdy nepripravila maloletého na stretnutie s otcom, dokonca bol nariadený výkon úradného rozhodnutia tunajším súdom a neudialo sa nič. Tak dokedy má ako otec vyčkávať, či niekedy si náhodou nezmyslí veľavážená, urodzená a súdom chránená najlepšia matka na svete, čo dala svoje dieťa na adopciu, lebo ani utajovaný pôrod sa v Handlovej neutají, že umožní stretnutie otca a syna. On záujem prejavoval, ale všetko má svoje hranice a tiež svoju dôstojnosť, tak prestal mať záujem, čo bol jej cieľ. A preto podal žalobu o zapretie otcovstva na súd (sp.zn. 5Pc/17/2019). Ak žalovaná uvádza, že je vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti podľa rozsudku sp. zn. 7C/220/2009, lenže predtým bol titul jej nadobudnutia darovacou zmluvou, ktorú ako prílohu k žalobe v tomto spore priložil. To, akým spôsobom bolo rozhodnuté v konaní sp. zn. 7C/220/2009 bude ešte preverovať prokurátor, žalobca má za to, že predmetné rozhodnutie je protizákonné a vo veci sa bude konať. K porušeniam dobrých mravov dochádza zo strany žalovanej vulgarizmami na žalobcu a jeho manželku, vyjadreniami, ako nás o všetko pripravia, ako nás zničia, vyjadrenia a vulgarizmy žalovanej pritom nie sú publikovateľné, neustále im ukazujú vztyčený prostredný prst aj pred jeho deťmi, matka žalovanej si niekoľkokrát odpľula pred jeho deťmi a manželkou a žalobca má podozrenia na intímny pomer žalovanej počas trvania manželstva. Zároveň žalobca doplnil žalobu a žiadal vrátenie nehnuteľností, vedených na LV č. XXXX, ktoré žalovaná nadobudla darovacou zmluvou zo dňa 25.01.2002 t.j. pozemok parc. č. XXX/X a pozemok parc.č. XXX/X.

(4) Na výzvu súdu z 17.06.2020 žalobca reagoval podaním z 01.07.2020, doručeným súdu 02.07.2020, v ktorom uviedol, že žiada vrátenie pozemku parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXmX a pozemku, parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXmX, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. U. v podiele jednej polovice, ktoré žalovaná nadobudla na základe darovacej zmluvy z 25.01.2002, ostatné časti žaloby zostávajú ním nezmenené. O zmene žaloby súd rozhodol na pojednávaní dňa 16.09.2020 uznesením do súdnej zápisnice, pričom od písomného vyhotovenia uznesenia upustil, keďže na pojednávaní boli osobne prítomné obidve sporové strany.

(5) Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovanej a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a to najmä s obsahom žaloby, prílohami podanej žaloby, darovacej zmluvy, informatívneho výpisu LV č. XXXX, fotografiami zo sociálnej siete k tvrdeniu používania priezviska R. maloletým I., žiadosťou o oslobodenie od súdneho poplatku a k nej priloženými prílohami ohľadom exekúcie, tlačivom pre posudzovanie žiadosti pre oslobodenie od súdneho poplatku, informatívnym výpisom LV č. XXXX, uznesením, poučením o procesných právach a povinnostiach, vyjadrením žalovanej k žalobe, replikou, podaním žalobcu, zápisnicou z konania 8C/34/2018 z 11.10.2019 (z nej najmä str. 8 prvý odsek posledný 4 riadky), čiastočným výpisom z LV č. XXXX z XX.XX.XXXX, LV č. XXXX z XX.XX.XXXX, oboznámením sa s výsledkom súdnych sporov, ktoré uviedla žalovaná vo svojej procesnej obrane a ostatným obsahom súdneho spisu sp. zn. 18C/28/2019.

(6) Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

(6.1.) Darovacou zmluvou z 25.01.2002 žalobca ako darca ako výlučný vlastník nehnuteľností daroval žalovanej ako obdarovanej polovicu nehnuteľnosti v k.ú. U., zapísané v danom čase v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Q., Správa katastra H., na LV č. XXXX, parc.č. XXX, zastavaná plocha o výmere XXXmX, rodinný dom, č.s. XXX, postavený na parc.č. XXX, teda v podiele jednej polovice. Darovacia zmluva bola zavkladovaná pod č. R

(6.2.) Z LV č.XXXX pre k.ú. U., okres H. vyplýva, že žalovaná je podielovým spoluvlastníkom rozostavaného rodinného domu, stojaceho na parc. č. XXX/X v podiele jednej polovice k celku a nadobúdacím titulom bol rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. XC/XXX/XXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. XCo/XXX/XXXX (Z XXXX/XX-VZ 455/15), pričom druhú polovicu vlastní I. J., nar. XX.XX.XXXX.

6.3.Zo zápisnice v spore, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/34/2018 vyhotovenej dňa 11.10.2019 str. č. 8 prvý odstavec posledné 4 riadky vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyne na tomto pojednávaní uviedla, citácia: „V krátkosti by som sa vyjadrila k tvrdeniu svedka o nadobudnutí nehnuteľnosti žalobkyňou darom zo strany svedka. Uvádzam, že v minulosti bola uzavretá darovacia zmluva, avšak táto darovacia zmluva je neplatná, pretože svedok daroval žalobkyni spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome, ktorý už v tom čase neexistoval.“

6.4.Na pojednávaní dňa 16.09.2020 žalobca tvrdil, že darovacia zmluva je s poukazom na zápisnicu z pojednávania v spore sp. zn. 8C/34/2018, vedenom na tunajšom súde o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a prednes právneho zástupcu žalovanej (str. 8 prvý odstavec, posledné 4 riadky predmetnej zápisnice) neplatná a ak je darovacia zmluva neplatná, nemôže byť časť darovacej zmluvy platná a časť neplatná. Celá darovacia zmluva je neplatná, a ak žalovaná strana bude teraz tvrdiť niečo iné, dostane sa do konfliktu v súvislosti s krivou výpoveďou. Správanie žalovanej voči nemu a členom jeho rodiny, všetko je v rozpore s dobrými mravmi. V dôsledku konania žalovanej mu bolo zadržané vodičské oprávnenie, pretože žalovaná výslovne trvala na tom, aby mu tento bol zadržaný. Žalovaná sa od roku 2003 o pozemky vôbec nestará, nebýva tam, od roku 2003 tam nikdy nebola ani nikdy nepožiadala, aby tam mohla prísť či vstúpiť, prípadne tam niečo spraviť či opraviť. Do pozemku boli investované nemalé peniaze ním ako majiteľom druhej polovice pozemku. Na ním vyčíslené investície žalovaná nereagovala, takže pokiaľ sa ona nestará o pozemok, nevidí dôvod, prečo by ho mala vlastníť. Už len z tohto titulu. Ďalším dôvodom, prečo by ho nemala vlastníť je skutočnosť, že sa na ňom nachádza stavba, ktorej vlastníčkou je jeho terajšia manželka a tento pozemok tak môže byť pre žalovanú len ďalším nástrojom na ich vydieranie. Tak ako maloletého I. využíva ako nástroj na vydieranie, od narodenia s ním nebol a to má 17 rokov, ani sa mu nepozdraví, nevie kto je, čo robí. On záujem o neho mal a opakovane k styku, ktorý sa nerealizoval privilával aj políciu, bol pritom nariadený aj výkon rozhodnutia, avšak nič sa neudialo. Styk s maloletým neprebíhal nikdy. To že maloletý I. používa priezvisko „R.“ namiesto v rodnom liste uvedeného priezviska „J.“ je podľa žalobcu vecou výchovy matkou teda žalovanou, pričom dieťa by malo rešpektovať svoju matku a teda aj to, ako sa volá. K údržbe pozemku resp. podieľaní sa žalovanej na údržbe pozemkov žalobca žalovanú nikdy nevyzval, ale od roku 2003 sa tam ona neukázala. Vulgarizmy sa týkajú matky žalovanej, nebude ich pred súdom ani prezentovať, avšak aj žalovaná sa pred spoločnými priateľmi vyjadruje na jeho adresu vulgárne. On sa na jej adresu vulgárne nevyjadruje. Žalobca si myslí, že uniesol dôkazné bremeno hlavne v spojení s predloženou zápisnicou. Matka žalovanej ukazuje jeho deťom prostredný prst. Je presvedčený, že počas manželstva so žalovanou ona sa dopustila nevery. Žiadal súd, aby žalobe vyhovel.

6.5.Na pojednávaní dňa 16.09.2020 žalovaná uviedla, že čo sa týka predloženej zápisnice zo súdneho pojednávania v spore sp. zn. 8C/34/2018 zo dňa 11.10.2019, spor sa týkal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu a vyjadrenia jej právnej zástupkyne k neplatnosti darovacej zmluvy sa týkali rodinného domu. Pozemky neboli predmetom toho konania (sp. zn. 8C/34/2018). Poukázala na závery sporu sp. zn. 7C/220/2009, vedeného tunajším súdom. Potvrdila, že odkedy od žalobcu odišla, nedomáhala sa vstupu na nehnuteľnosti, nemala žiadny dôvod, bola rada, že žalobcu nevidí a nevie prečo by sa mala starať a navyiac by ju tam žalobca ani nepustil. Ona nie je konfliktný človek. Žalobca užíva nehnuteľnosť so svojou rodinou a k nákladom, ktoré momentálne od nej žiadajú, tieto žiadajú prvý raz až teraz v roku 2020. K vulgarizmom na adresu žalobcu resp. jeho rodinných príslušníkov uviedla, že sú to úplne nezmysly. Ona sa práveže snaží brániť voči útokom žalobcu, ktoré trvajú 17 rokov. O syna žalobca nikdy záujem neprejavil, je pravdou, že do jedného roku veku dieťaťa chodil, potom ale prestal a prvý záujem bol, až keď ona podala na žalobcu trestné oznámenie pre neplatenie výživného. Vtedy žalobca zareagoval takýmto spôsobom. Dovtedy ten záujem, čo sa týka dieťaťa, z jeho strany nebol žiadny. Nevie o tom, že by chcela zlikvidovať žalobcovi rodinu, ona sa len bráni. K neplateniu úveru žalovaná uviedla, že otec si ukončenie tohto sporu (vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/45/2015) predstavuje tak, že žalobcovi a jeho rodine ostane nehnuteľnosť a ona bude platiť úver. Syn používa priezvisko „R.“ z vlastného rozhodnutia a iniciatívy,

ona ho k tomu nijako nenútila a snaží sa mu vysvetľovať, že jeho priezvisko je „J.“, avšak syn sa chce volať po jej dlhoročnom priateľovi, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti a ktorého syn považuje za svojho otca a preto sa chce volať „R.“.

7. Súd podanú žalobu posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

7.1.Podľa § 628 ods.1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

7.2.Podľa § 628 ods.2 Občianskeho zákonníka, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnuteľnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

7.3.Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

7.4.Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7.5.Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

7.6.Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

7.7.Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

7.8.Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

7.9.Podľa § 153 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

7.10.Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

8. V prvom rade sa súd musel zaoberať tvrdením žalobcu v rámci prednesu na súdnom pojednávaní dňa 16.09.2020, že s poukazom na obsah zápisnice v spore tunajšieho súdu sp. zn. 8C/24/2018 zo dňa 11.10.2019 a na prednes právnej zástupkyne žalovanej na str. 8 prvý odstavec posledné 4 riadky predmetnej zápisnice je darovacia zmluva zo dňa 25.01.2002 neplatná. Na uvedené žalovaná v rámci svojej procesnej obrany počas účastníckej výpovede poukázala na to, že spor, vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/24/2018, ktorej zápisnicu zo súdneho pojednávania žalobca ako dôkaz predkladá, sa týka výlučne rodinného domu a nie pozemkov parc.č. XXX/X a XXX/X a preto aj prednes jej právneho zástupcu v spore sp. zn. 8C/24/2018 na pojednávaní dňa 11.10.2019 sa viaže výlučne na rodinný dom a nie na pozemky, vrátenia ktorých sa žalobca v tomto spore domáha. Súd musel ako predbežnú otázku vyriešiť platnosť darovacej zmluvy zo dňa 25.01.2002. S poukazom na závery súdu v konaní sp. zn. 7C/220/2009, kde súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že skutočnou vôľou žalobcu ako darcu bolo darovať žalovanej polovicu spoluvlastníckeho podielu k rozostavanému rodinnému domu, a nie k rodinnému domu, ktorý už ako vec zanikol, neexistoval a skutočnou vôľou žalovanej bolo uvedený dar prijať. Vôľa tak ako bola prejavovaná písmom v darovacej zmluve zo dňa 25.1.2002, pokiaľ ide o darovanie rodinného domu č. s. 518 nezodpovedá ich skutočnej vôli, ktorá bola iná a zostala pritom neprejavovaná v zákonom požadovanej písomnej forme, nedošlo tak k uzavretiu dohody písomnou formou tak, že by bola prejavom ich vôle a zahrňovala by určenie predmetu daru: polovicu spoluvlastníckeho podielu z predmetnej rozostavanej stavby. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že vyhlásenie jej zástupcu v spore vedenom pod sp. zn. 8C/34/2018 bolo viazané na rodinný dom a nie na pozemky, vrátenia ktorých sa žalobca v tomto spore domáha. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/16/2020 zo dňa 29.4.2020, v ktorom súd dospel k

právnemu záveru, že v zmysle § 228 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) výrok právoplatného rozsudku (sp. zn. 7C/220/2009) je záväzný pre súdy a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil právoplatným súdnym rozhodnutím. Súd v ďalšom novom civilnom sporovom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky je vyriešením tejto otázky v právoplatnom súdnom konaní viazaný, nesmie preto vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie práva resp. právneho vzťahu medzi tými istými stranami, než ako o tomto už bolo právoplatne rozhodnuté ak nedošlo k zmene skutkových okolností, ktorá by mala vplyv na posúdenie veci. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Ak je neplatnosťou zasiahnutá časť právneho úkonu, súkromné právo vychádza zo zásady, že ostatná časť právneho úkonu nie je touto neplatnosťou dotknutá. Pričom pri posudzovaní otázky, či časť právneho úkonu postihnutého dôvodom neplatnosti možno oddeliť od ostatného obsahu tohto právneho úkonu, je potrebné dbať na to, aby bola rešpektovaná skutočná vôľa účastníkov tohto právneho úkonu, s prihliadnutím na účel, dosiahnutie ktorého sledovali strany robiace právny úkon. V zmysle citovaných ustanovení súd pri posudzovaní predbežnej otázky, či darovacia zmluva uzavretá medzi žalobcom ako darcom a žalovanou ako obdarovanou dňa 25.01.2002, ktorou darca daroval obdarovanej pozemok parc.č. a výmere XXXmX a pozemok č. XXX/X o výmere XXXmX, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. U. v podiele jednej polovice je platným právnym úkonom dospel k tomu záveru, že vôľa darcu a obdarovanej, čo do predmetu daru a to pozemkov parc. č. XXX/X o výmere XXXmX a parc.č. XXX/X o výmere XXXmX, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. U. v podiele jednej polovice bola prejavom ich slobodnej a skutočnej vôle, prejavenej v zákonom požadovanej písomnej forme, preto v časti darovania pozemkov, vydania ktorých sa titulom vrátenia daru žalobca v tomto spore domáha, je darovacia zmluva platným právnym úkonom. Ak by tomu tak nebolo, žalobca by na základe neplatnej darovacej zmluvy nemohol v tomto spore žiadať vrátenie darov z neplatného právneho úkonu, ale musel by sa žalobou domáhať určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam titulom neplatnej darovacej zmluvy. Súd dospel k záveru, že darovanie ohľadom predmetných pozemkov je platným právnym úkonom, sporým tak zostalo právne posúdenie, či žalobca preukázal v spore splnenie zákonných predpokladov pre vrátenie daru podľa ust. § 630 Občianskeho zákonníka.

9. Na základe vykonaného dokazovania bolo v spore preukázané, že Darovacou zmluvu z 25.01.2002 žalobca ako darca ako výlučný vlastník nehnuteľností daroval žalovanej ako obdarovanej polovicu nehnuteľnosti v k.ú. U., zapísané v danom čase v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Trenčín, Správa katastra H., na LV č. XXXX, parc.č. XXX, zastavaná plocha o výmere XXXmX, rodinný dom , č.s. XXX, postavený na parc.č. XXX, teda v podiele jednej polovice. Darovacia zmluva bola zavkladovaná pod č. R

10.Čo sa týka žalobného návrhu žalobcu o vrátenie vlastníckeho práva k predmetným darovaným nehnuteľnostiam žalobcovi, v tejto súvislosti súd posudzoval splnenie podmienok pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej súdnej praxe (viď napr. R 88/1998, R 31/1999, R 61/1997) k zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach: a) hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a b) jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému.

11.Dobré mravy patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem (napr. Zákona o rodine) alebo zo zmluvného vzťahu (lex contractus), pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu. Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné

porušovanie, či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod..Teda nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi napĺňa znaky § 630 Občianskeho zákonníka. Negatívne správanie sa obdarovaného k darcovi, alebo jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, sa musí prejavovať objektívne. Zachovanie dobrých vzťahov je vecou vzájomnej tolerancie účastníkov. Nie je možné považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním takéto správanie vyvoláva. V takom prípade len všeobecne možno konštatovať, že ide o ich spôsob komunikácie. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, i keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

12.Na to, aby došlo k vráteniu daru musí darca vykonať jednostranný právny úkon adresovaný obdarovanému, ktorým sa domáha vrátenia daru. Tento jednostranný adresovaný úkon, keď dôjde obdarovanému vzniká darcovi právo domáhať sa vrátenia daru, teda požadovať od obdarovaného vrátenie toho, čo bolo predmetom darovania. Na platnosť právneho úkonu darcu, smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom boli uvedené konkrétne skutočnosti, v ktorých darca vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu alebo členom jeho rodiny. Tento právny úkon darcu môže byť obsiahnutý i v žalobe. V danom konaní podľa právneho názoru súdu nebolo sporné, že prejav vôle darcu sa dostal do dispozície obdarovanej doručením žaloby a jej príloh dňa 27.01.2020 a následne aj doručením podania, ktorým žalobca žalobu zmenil žalovanej dňa 29.07.2020.

13. V podanej žalobe a replike ako výzve darcu adresovanej obdarovanej na vrátenie daru žalobca ako významné skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovanou voči nemu alebo členom jeho rodiny uviedol, že od roku 2003 neprejavila žiadny záujem o darovanú nehnuteľnosť, neurobila žiadnu investíciu do údržby a zveľadenia nehnuteľnosti, k darcovi neprejavuje vďačnosť, podáva voči nemu a jeho rodinným príslušníkom rôzne žaloby k druhej polovici jej spoluvlastníckeho podielu, neplatí spoločný úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, na rôznych sociálnych sieťach uvádza meno spoločného syna žalobcu a žalovanej ako I. J. R., napriek tomu, že v rodnom liste má zapísané meno I. J. J., čím žalobcovi na verejnosti spôsobuje posmech, častuje jeho a jeho rodinných príslušníkov vulgarizmami, tieto vulgarizmy nie sú publikovateľné, vyjadruje sa, že rodinu žalobcu o všetko pripraví, zničí, neustále im ukazujú vztyčený prostredný prst a to aj pred deťmi žalobcu, matka žalovanej si niekoľkokrát odpľula pred deťmi žalobcu a jeho manželkou a žalobca má podozrenie na intímny pomer žalovanej s iným mužom počas trvania manželstva.

14.V danom prípade nie je sporné, že vzťahy medzi žalobcom a žalovanou ochladli a že spolu mimo súdnych konaní od roku 2003 nekomunikujú. Žalobca svoje právo na vrátenie daru vyvodzuje z neustáleho porušovania dobrých mravov, kedy ako tvrdí, sa žalovaná voči nemu správa v rozpore s dobrými mravmi, čím naplnila skutkovú podstatu § 630 Občianskeho zákonníka. Žalovaná však popiera, že by jej konanie naplnilo hrubý rozpor s dobrými mravmi. Sporným tak bolo právne posúdenie, či správanie žalovanej dosahuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov. Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné porušovanie a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod. Súd pri tomto posúdení zohľadnil okolnosti prípadu, pričom prihliadal aj na to, nakoľko k správaniu žalovaného prispel aj samotný žalobca (porovnaj rozhodnutie R 111/1998, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 72/2008 alebo 2Cdo 108/2007).

15. Čo treba považovať za porušovanie dobrých mravov vyplýva z judikatúry a zo stanovísk najvyšších súdnych autorít a z rozhodovacej činnosti súdov o tejto problematike viažucej sa k § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Na to, aby dobré mravy boli kvalifikovaným spôsobom porušované, teda aby išlo o hrubé porušovanie dobrých mravov, je potrebné vždy zohľadniť intenzitu, dĺžku a dôsledky porušovania dobrých mravov. Pre posúdenie, či ide o hrubé porušenie dobrých mravov sú rozhodujúce objektívne okolnosti a nie prípadné subjektívne okolnosti a pocity resp. len presvedčenie na strane darcu, že uniesol dôkazné bremeno o tom, že žalovaná ako obdarovaná porušila dobré mravy podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Žalobcu v spore zaťažovalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na preukázanie takých rozhodujúcich skutočností, ktoré by umožňovali prijať záver o správaní sa obdarovanej v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

16. Strany sporu majú v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, preto žalobca v záujme dosiahnutia úspechu v konaní musí sám uviesť skutočnosti, odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému a zároveň o týchto skutočnostiach poskytnúť súdu dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Strany sporu sú povinné v civilnom sporovom konaní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať v sporovom civilnom konaní dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou, iné dôkazy bez návrhu nevykoná.

17. Darcovi vzniká právo domáhať sa vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v jeho správaní, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov, ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, ktoré v dôsledku svojho trvania, priebehu a pôsobenia na darcu alebo členov jeho rodiny nadobudne povahu hrubého porušenia dobrých mravov. Je potrebné zdôrazniť, že porušením dobrých mravov je len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo, nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu. Žalovaná tvrdenia žalobcu v spore poprela, boli tak sporné a bolo povinnosťou žalobcu uniesť dôkazné bremeno tvrdenia a preukázať v dokazovaní ich pravdivosť. Žalobca hrubé porušenie dobrých mravov obdarovanou voči nemu alebo členom jeho rodiny zdôvodňoval viacerými jeho tvrdeniami, ku ktorým však neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho v spore zaťažovalo.

18. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná neurobila žiadnu investíciu do údržby a zveľadenia nehnuteľnosti, od roku 2003 na predmetných pozemkoch nebola, neinvestuje do nich ani sa o pozemky nijako nestará súd uvádza, že na jednej strane, ak je žalovaná spoluvlastníčkou darovaných nehnuteľností, teda pozemkov, mala by sa o svoje vlastníctvo starať. Na druhej strane je však potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaná predmetné nehnuteľnosti od roku 2003 neužíva, pričom nebolo sporným, že sú v dlhodobom užívaní žalobcu a jeho rodinných príslušníkov a je teda prirodzené očakávať, že obhospodarovanie a bežné úkony okolo nehnuteľností zabezpečia tí, ktorí tieto užívajú. Každý zo spoluvlastníkov je povinný niesť náklady v súvislosti s užívaním nehnuteľnosti podľa miery spolunažívania, avšak pri posudzovaní pomeru užívania, či už pre stanovenie podielu nákladov, či povinnosť vec opravovať a udržiavať, nemožno vychádzať len z kvality užívania, ale i z jej intenzity. V danom prípade nebolo sporným, že žalovaná predmetné nehnuteľnosti od roku 2003, preto ak žalobca tvrdí, že neurobila žiadnu investíciu do údržby či zveľadenia nehnuteľností a do týchto neinvestuje, žalovaná sa bránila, že k tomu nebola zo strany žalobcu nikdy až do roku 2020 vyzvaná, a navyše žalobca by ju na predmetné pozemky ani nevypustil, pričom toto jej skutkové tvrdenie žalobca nerozporoval. S poukazom na uvedené, toto konanie nevykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov obdarovanej voči darcovi a nebolo zo strany žalobcu ani nijakým relevantným dôkazom preukázané.

19. Ako ďalší dôvod na vrátenie daru žalobca označil skutočnosť, že na pozemkoch, vrátenia ktorých sa v spore domáha, stojí stavba, ktorá patrí jeho terajšej manželke. S poukazom na § 120 ods. 2 OZ stavba nie je súčasťou pozemku je samostatnou vecou v právnom zmysle odčlenenou od pozemku a vlastník stavby nemusí byť súčasne vlastníkom pozemku.

20. K tvrdeniu žalobcu, že predmetné pozemky môžu byť ďalším nástrojom žalovanej pre vydieranie žalobcu a jeho rodiny. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná k darcovi neprejavuje vďačnosť, častuje jeho a jeho rodinných príslušníkov vulgarizmami, pričom tieto vulgarizmy nie sú pred súdom publikovateľné. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná sa vyjadruje, že rodinu žalobcu o všetko pripraví, zničí a k tvrdeniu žalobcu, že neustále im ukazujú vztyčený prostredný prst a to aj pred deťmi žalobcu žalobca nepreukázal sudu žiadnymi dôkazmi tieto svoje tvrdenia, teda, že takéto správanie obdarovanej sa objektívne prejavilo, pričom súd zdôrazňuje, že nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu. Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka nemožno rozširujúcim spôsobom vykladať tak, že sa ním postihujú aj dôsledky správania sa iných osôb ako obdarovaného, hoci aj jemu blízkych. Od obdarovaného by nebolo možné spravodlivo žiadať, aby znášal sankciu za správanie sa iných osôb voči darcovi, za ktoré sám nezodpovedá (Ro NS SR, sp. zn. 5Co 103/2002)

22. K skutkovému tvrdeniu žalobcu, že žalovaná podáva voči nemu a jeho rodinným príslušníkom rôzne žaloby k druhej polovici jej spoluvlastníckeho podielu, z registra tunajšieho súdu bolo zistené podľa sp. značiek ktoré v procesnej obrane uviedla žalovaná, že v konaniach, vedených tunajším súdom sa žalovaná ako žalobkyňa v spore sp. zn. 7C/220/2009 domáhala určenia vlastníckeho práva proti D. J., Q. J. a žalobcovi, v spore sp. zn. 8C/34/2018 sa žalovaná ako žalobkyňa domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva a zaplatenie 3.600,- eur titulom náhrady za neužívanie spoločnej veci voči I. J. a D. J., v spore sp. zn. XC/XX/XXXX Štátny fond rozvoja bývania ako žalobca sa voči stranách tohto sporu domáha zaplatenia sumy 21.088,77 Eur s prísl. a v konaní sp. zn. 5Pc/17/2019 sa žalobca ako otec mal. I. J. J. domáha zapretia otcovstva. Z uvedeného je zrejmé, že ak žalovaná podala voči žalobcovi resp. príslušníkom jeho rodiny žaloby, týkali sa ochrany jej vlastníckeho práva podľa § 123 Občianskeho zákonníka a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky.

23. K ďalším skutkovým tvrdeniam žalobcu, že žalovaná neplatí spoločný úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, na rôznych sociálnych sieťach uvádza meno spoločného syna žalobcu a žalovanej ako I. J. R., napriek tomu, že v rodnom liste má zapísané meno I. J. J., čím žalobcovi na verejnosti spôsobuje posmech, pričom mal. I. žalovaná využíva ako nástroj na vydieranie žalobcu, od narodenia s ním nebol a to má 17 rokov, neumožnila mu styk a že žalovaná trvala v rámci exekúcie na tom, aby mu bolo zadržané vodičské oprávnenie pre neplatenie výživného súd udáva, že k nim žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo, ide len o subjektívne tvrdenia žalovaného, ktoré v spore nijako nepreukázal. Pokiaľ súdu predložil ako listinné dôkazy výpisy zo sociálnych sietí, v ktorým je uvedený jeho maloletý syn ako I. J. R., nebolo sporným, že ide o účet samotného dieťaťa a nie žalovanej.

24. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že má podozrenie na intímny pomer resp. neveru žalovanej s iným mužom počas trvania manželstva, je teda zrejmé, že sa jedná o podozrenie, na pojednávaní tiež uviedol, že je o tom presvedčený, žalobca súdu relevantným spôsobom pravdivosť ani tohto tvrdenia preukázal, subjektívne presvedčenie nie je dôkazom na preukázanie pravdivosti tvrdenej skutočnosti. K tvrdeniu, že matka žalovanej si niekoľkokrát odpľula pred deťmi žalobcu a jeho manželkou súd uvádza, že správanie sa rodinných príslušníkov nemožno pripisovať na ťarchu žalovanej z dôvodu, že ako subjekt tohto správania sám žalobca označil matku žalovanej a nie samotnú žalovanú, pričom súd poukazuje na už uvedené zhora, že od obdarovanej by nebolo možné spravodlivo žiadať, aby znášala sankciu za správanie sa svojej matky voči darcovi, za ktoré sama nezodpovedá.

25. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jej tvrdení. Ak teda účastník konania, ktorý splnil povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, navrhnutými i vykonanými dôkazmi nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, znáša procesnú zodpovednosť za teda neunesenie tzv. dôkazného bremena. Procesný neúspech v spore postihuje v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno jednak neoznačil potrebné dôkazy, alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Súd v zmysle uvedeného žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal v spore splnenie zákonných predpokladov na vrátenie darovaných nehnuteľností. Neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že by zo strany žalovanej voči žalobcovi dochádzalo k hrubému porušeniu dobrých mravov, hoci to v spore tvrdil. Žalobca nezabezpečil žiadnych svedkov, ktorí by jeho tvrdenia potvrdili, ani nepredložil iné dôkazy na preukázanie ich pravdivosť, pričom všetky tvrdenia žalobcu žalovaná v spore poprela, a teda boli sporné. Súd záverom dodáva, že v prípade, ak je predmetom daru nehnuteľnosť a obdarovaný odmieta darcovi nehnuteľnosť dobrovoľne odovzdať a prepísať v katastri nehnuteľností, potom darca musí podať na súde žalobu o určenie jeho vlastníckeho

práva k daru, pretože až určovací výrok súdu je podkladom pre ďalší zápis vlastníckeho práva darcu k daru príslušným okresným úradom do katastra nehnuteľností. Rozhodnutie súdu priamo nezakladá vznik vlastníckeho práva darcu, je len právnym titulom pre zápis vlastníckeho práva darcu do katastra nehnuteľností. Len v prípade hnutelnej veci je možné žalobou žiadať vrátenie daru. V danom spore sa žalobca domáha v rozpore s uvedeným vrátenia daru (nehnuteľností) namiesto žaloby o určenie vlastníckeho práva k daru. S poukazom na všetko uvedené súd žalobu zamietol.

26.Podľa § 251 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prízna strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28.Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29.O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v celom rozsahu úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O poplatkovej povinnosti v súvislosti s oslobodením žalobcu od platenia súdnych poplatkov v tomto spore rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením v súlade s § 14 ods. 1 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.